

20/3/2013

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**Εθνική μεταλλευτική πολιτική εξαγγέλθηκε πανηγυρικά πέρυσι.
Μέχρι σήμερα δεν έγινε τίποτα απολύτως....**

Πρέπει να γίνει σαφές σε όλους, και σ' αυτούς που στηρίζουν την αξιοποίηση των ορυκτών πόρων και σ' αυτούς που την πολεμούν, ότι η μεταλλευτική αξία, όποια κι αν είναι, δεν πάει στις τσέπες αυτού που αξιοποιεί τους ορυκτούς πόρους!

Ο Σύνδεσμος Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων ζητά κυρίως από την Πολιτεία και από όλους που αντιλαμβάνονται την σημασία του ορυκτού πλούτου, να βοηθήσει ο καθένας με τον τρόπο του στην κατανόηση από το λαό μας του τι εστί ΟΡΥΚΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ για την χώρα μας.

Αυτό τόνισε στην εναρκτήρια ομιλία του ο πρόεδρος του Συνδέσμου κ Ελευθέριος Φαίδρος στο **3^ο Διεθνές Συνέδριο «οι Φυσικοί Πόροι της Ελλάδας: Μοχλός Οικονομικής Ανάπτυξης»**, που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα.

Στην αρχή της ομιλίας του ο κ Φαίδρος αναφέρθηκε στον τρόπο που τον τελευταίο καιρό, παρουσιάζεται το θέμα των ορυκτών πόρων της χώρας μας από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. <Δεν θέλω να χρησιμοποιώ συχνά τον όρο ορυκτός πλούτος, γιατί ο όρος αυτός σήμερα, παρεξηγείται από μεγάλη μερίδα της καθημαγμένης από την κρίση κοινωνίας μας, που τον συνδέει, κακώς, με πάμπλουτες επιχειρήσεις, πολυεθνικές και μη, που εκμεταλλεύονται τα ορυκτά μόνο για όφελός τους. **Στην διαμόρφωση μιας τέτοιας άποψης συντελούν διάφοροι ιθύνοντες και μη, όπως καθηγητές πανεπιστημίου, και πολιτικοί απ' όλες σχεδόν τις πλευρές, που άθελά τους από άγνοια, ή και σκοπίμως φανατίζουν τελικά μεγάλο μέρος της κοινωνίας εναντίον κάθε δραστηριότητας που συνδέεται με τον ορυκτό πλούτο της χώρας μας.**

Όλοι αυτοί οι κύριοι, που μιλούν στα κανάλια και γράφουν στις εφημερίδες και στα διάφορα blogs και social media αναφέρονται στην αξία των ορυκτών πρώτων υλών της χώρας, αναβιβάζοντάς την σε τεράστια ποσά, που εκτιμούν διάφοροι ειδικοί και μη, λες και η αξία αυτή είναι ένα καθαρό κέρδος στα χέρια των τυχερών επιχειρήσεων, που θα ασχοληθούν με την εξόρυξή του, ή σαν κάτι για το οποίο μπορείς να πεις στον ενδιαφερόμενο «στο πουλώ τόσο γιατί τόσο είναι η αξία του».

Έτσι σε άρθρο σε έγκυρη εφημερίδα γράφτηκε ότι η αξία του ορυκτού πλούτου της χώρας είναι, 400 δισ. ευρώ ενώ κάπου παρακάτω γράφει ότι το εθνικό μας χρέος είναι 350 δισ. ευρώ.

Ο ωραίος αυτός συνειρμός οδηγεί, τον αδαή αναγνώστη, στο συμπέρασμα ότι οι ελληνικοί ορυκτοί πόροι με την αξία τους εξοφλούν το εθνικό μας χρέος και παίρνουμε και ρέστα!!! Άλλος κύριος, καθηγητής Πανεπιστημίου, αλλά και κάποιοι πολιτικοί συγκρίνουν την μεταλλευτική αξία κοιτασμάτων με πόσα έδωσε η επιχείρηση για να αγοράσει την εκμετάλλευση.

Κανείς τελικά δεν λέει στον λαό μας την αλήθεια. Κανείς δεν λέει ότι αν οι ορυκτοί πόροι της χώρας έχουν π.χ. αξία 400 δισ. ευρώ, το ποσό αυτό είναι τα χρήματα που θα έλθουν στα χέρια των επιχειρήσεων, από την πώληση των προϊόντων που θα παραχθούν: μάρμαρα, βιομηχανικά ορυκτά, πετρέλαια, φυσικό αέριο, μεταλλεύματα, μέταλλα, αδρανή, άνθρακες κλπ. και μάλιστα σ' όλη την διάρκεια εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων, δηλ. σε πάρα πολλά χρόνια.

Για να φτάσουμε όμως στην πώληση όλων αυτών των αγαθών, που λέγονται ορυκτός πλούτος, θέλει πολύ δουλειά και πολλά έξοδα: Πανάκριβα προσπελαστικά και προπαρασκευαστικά έργα, μεγάλου κόστους κατεργασίες, υψηλού ρίσκου και μεγάλου κόστους έρευνα κοιτασμάτων με γεωτρήσεις, μισθοί εργαζομένων, καύσιμα, ενέργεια, αγορά τεχνολογίας- εξοπλισμού, τέλη, φόροι, δάνεια, κινητός και ακίνητος εξοπλισμός εκμετάλλευσης, έξοδα διοίκησης των επιχειρήσεων και τόσα άλλα.

Όλα αυτά τα έξοδα θα πρέπει να αφαιρεθούν από την λεγόμενη αξία των ορυκτών πόρων ή αν κάποιος προτιμούν από την αξία του ορυκτού μας πλούτου. Και μένει το κέρδος της μεταλλευτικής επιχείρησης τελικά, που είναι η αμοιβή της για την πραγματικά δύσκολη και γεμάτη ρίσκα δουλειά της.

Πρέπει να γίνει σαφές σε όλους, και σ' αυτούς που στηρίζουν την αξιοποίηση των ορυκτών πόρων και σ' αυτούς που την πολεμούν, ότι η μεταλλευτική τους αξία δεν πάει στις τσέπες αυτού που αξιοποιεί τους ορυκτούς πόρους.

Από στατιστικές φαίνεται ότι τουλάχιστον το 30% της αξίας των ορυκτών πόρων μιας χώρας επιστρέφει έμμεσα στο κράτος, ενώ η υπόλοιπη αξία μοιράζεται στα διάφορα έξοδα και κυρίως στους μισθούς των εργαζομένων, στην ενέργεια κλπ. Αυτό που μένει στο τέλος ως κέρδος της επιχείρησης φορολογείται μέχρι στιγμής στην χώρα μας με πολύ μεγαλύτερους συντελεστές από πολλές ανταγωνιστικές χώρες.

Από τους ισολογισμούς των επιχειρήσεων, που ειδικεύονται στους ορυκτούς πόρους της χώρας μας, μπορεί ο καθένας, που έχει στοιχειώδη γνώση στα οικονομικά, να καταλάβει πόσα ψέματα λέγονται στον ελληνικό λαό.

Σαν μικρό παράδειγμα έχω να αναφέρω το ορυχείο ελαφρόπετρας στο Γυαλί της εταιρείας LAFARGE. Το Γυαλί είναι νησάκι που ανήκει στο Δήμο Νισύρου. Τα έσοδα του ορυχείου είναι από πώληση ελαφρόπετρας, κυρίως στο εξωτερικό.

Τα τελευταία 7 χρόνια επί συνολικών πωλήσεων περίπου 32 εκ. ευρώ, τα καθαρά προ φόρων κέρδη ήταν 3,2 εκ. ευρώ, ήτοι το 10% της αξίας των πωληθέντων.

Πού πήγαν τα υπόλοιπα; Μισθώματα στον Δήμο Νισύρου, εργατικά, ρυμουλκά για τις φορτώσεις πλοίων, καύσιμα, ενέργεια κλπ. Το 90% δηλαδή ξοδεύθηκε στην χώρα μας. Να γιατί ο ορυκτός πλούτος ονομάστηκε έτσι, γιατί είναι πρώτα και κύρια ΠΛΟΥΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑ. Γιατί είναι ριζωμένος εδώ στη γη μας και κανείς δεν μπορεί να τον πάρει χωρίς να αφήσει τεράστιο ποσοστό της αξίας του στη χώρα. Και αυτή είναι η βασική διαφορά του από όλες τις άλλες μορφές επενδύσεων.

Ιστορικά μάλιστα η ανάπτυξη της μεταλλείας στη χώρα μας έφερε περιφερειακή ανάπτυξη, καταπολέμηση της αστυφιλίας, συγκράτηση πληθυσμών σε μη αστικές περιοχές της χώρας και είναι κατά κύριο λόγο δραστηριότητα που δημιουργεί συναλλαγματική εισροή

Η Εθνική Πολιτική για την Αξιοποίηση των Ορυκτών Πρώτων Υλών(Ε.Π), όπως εξαγγέλθηκε από τον ΥΠΕΚΑ πέρυσι, θέτει ορισμένους βασικούς άξονες και θεμελιώδεις προϋποθέσεις υλοποίησής τους

Συγκεκριμένα:

1. Η Εθνική Πολιτική για τον ορυκτό πλούτο σαν βασικό συστατικό της εθνικής και περιφερειακής αναπτυξιακής πολιτικής της χώρας.

- Απαιτείται ενσωμάτωση των κατευθύνσεων της Εθνικής Πολιτικής αξιοποίησης των ορυκτών πρώτων υλών, με όλες τις επιμέρους πολιτικές και σχεδιασμούς, για εξασφάλιση της μεγίστης αξιοποίησης των κοιτασμάτων, αλλά και του δημοσίου οφέλους.

Προς αυτή την κατεύθυνση δεν έχει γίνει μέχρι στιγμής τίποτα.

- Προβλέπεται σύσταση Forum για την εφαρμογή της Εθνικής Πολιτικής Αξιοποίησης των ΟΠΥ. Εδώ πράγματι συστήθηκε το Forum επί υπουργίας του κ. Μανιάτη, αλλά μέχρι στιγμής παραμένει στα χαρτιά αφού ουδέποτε συνεκλήθη. Παρακαλούμε λοιπόν τον Υπουργό μας κ. Παπαγεωργίου να συγκαλέσει το Forum, ώστε να ασχοληθεί με τα σοβαρά θέματα που τίθενται στην εθνική μας πολιτική για τις ΟΠΥ.

2. Χωροταξικός σχεδιασμός που θα διασφαλίσει τη δυνατότητα πρόσβασης στα κοιτάσματα των ΟΠΥ και την επίλυση των θεμάτων ανταγωνισμού των χρήσεων γης.

Η Εθνική Πολιτική εδώ προβλέπει:

- Ενσωμάτωση της Ε.Π. (Εθνικής Μεταλλευτικής Πολιτικής) στην χωροταξική πολιτική της χώρας, για να υπάρξει ισόρροπη σχέση μεταξύ της βιώσιμης ανάπτυξης των ΟΠΥ, της οικονομίας, του κοινωνικού περιβάλλοντος, του φυσικού περιβάλλοντος και τέλος των ανταγωνιστικών χρήσεων γης.

Στον τομέα αυτόν δεν έχει γίνει τίποτα. Απόδειξη τα περιφερειακά χωροταξικά που βρίσκονται σήμερα στη δεύτερη φάση τους. Στην μελετητική φάση αυτών των χωροταξικών, ο ΣΜΕ επισκέφθηκε τους μελετητές και τους ενημέρωσε για την Ε.Π. και τους έδωσε πλήρη στοιχεία για τις δραστηριότητες του κλάδου του. Η έλλειψη κατευθύνσεων από τους αρμόδιους του ΥΠΕΚΑ προς τους μελετητές, οδήγησε ώστε κάποιες από τις χωροταξικές μελέτες να στρέφονται εναντίον του ορυκτού πλούτου, δημιουργώντας έτσι προβλήματα, στο ίδιο το Υπουργείο που τις παρήγγειλε, αφού αντιστρατεύονται ακόμη και σε αδειοδοτημένες και στηριζόμενες από το κράτος επενδύσεις.

- Προβλέπεται επίσης να υπάρξει διαδικασία για κατ' εξαίρεση αναθεώρηση χρήσεων γης, όταν ευρεθούν νέα σημαντικά, για την εθνική οικονομία, κοιτάσματα. Επίσης, προσαρμογή της νομοθεσίας μας για τις προστατευόμενες περιοχές στην ευρωπαϊκή νομοθεσία και τις κατευθυντήριες οδηγίες για τις δυνατότητες χωροθέτησης εξορυκτικών εργασιών εντός των περιοχών αυτών.

Είμαστε και για αυτά τα θέματα σε αναμονή.

3. Κωδικοποίηση και εκσυγχρονισμός της λατομικής/μεταλλευτικής νομοθεσίας (αδειοδοτικό σύστημα, θέματα έρευνας και εκμετάλλευσης, ασφάλειας και ελέγχου περιβάλλοντος κλπ).

Και στον τομέα αυτό δεν έχουν γίνει κινήσεις, ώστε να υπάρξει αναμόρφωση του κανονιστικού πλαισίου, όπου χρειάζεται, απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης, επικαιροποίηση προδιαγραφών για τις τεχνικές και περιβαλλοντικές μελέτες με βάση τις σημερινές απαιτήσεις, αποτελεσματικότερη λειτουργία των ελεγκτικών υπηρεσιών του κράτους μας: Επιθ. Μεταλλείων, Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, Δ/νση γνωμοδοτήσεων και ελέγχου ΙΓΜΕΜ κλπ. Μάλιστα φαίνεται να υποβαθμίζονται οι επιθεωρήσεις μεταλλείων αλλά και το ΙΓΜΕΜ, το οποίο παραδόξως πλέον δεν υπάγεται στον αρμόδιο, για τον ορυκτό πλούτο, υφυπουργό.

3α. Νομικό πλαίσιο περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Κατά την Ε.Π. πρέπει να εξασφαλίζεται η παραγωγή των εκμεταλλεύσιμων και αναγκαίων ΟΠΥ εντός των πλαισίων της βιώσιμης ανάπτυξης.

-Ο νόμος 4014/11, που αναγνωρίσαμε ότι είναι σε σωστή κατεύθυνση για να μπορέσει να εφαρμοσθεί, θα πρέπει να εκδοθούν οι απαραίτητες Κ.Υ.Α και Υ.Α. Δυστυχώς όπως συμβαίνει, σχεδόν κατά κανόνα, τα αρκετά τελευταία χρόνια, ο χρόνος που περνάει μέχρι να εκδοθούν είναι μεγάλος και απροσδιόριστος. Αυτό δεν πρέπει στην κατάσταση που βρίσκεται η χώρα να συνεχίσει. Θα πρέπει η κυβέρνηση να επιταχύνει τον ρυθμό έκδοσης των αποφάσεων ώστε να μην μείνει ανενεργός ο νόμος 4014/11.

Στο κεφάλαιο αυτό η Ε.Π. προβλέπει επίσης την ολοκλήρωση της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης ή μη αδειοδότησης εντός καθορισμένων και ευλόγων χρονικών πλαισίων. **Και γι' αυτό δεν έχει γίνει τίποτα.**

-Προβλέπεται η υιοθέτηση πολιτικής ανοικτών θυρών προς τις τοπικές κοινωνίες και τους κοινωνικούς εταίρους, καθώς και ουσιαστική και ενεργό συμμετοχή της Διοίκησης στην διαδικασία διαβούλευσης της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Και αυτό το θέμα δεν έχει προχωρήσει. Μάλιστα αν καταφέρει ο επενδυτής να πάρει την αδειοδότηση, εγκαταλείπεται πλέον από την Διοίκηση στο έλεος της κάθε οργανωμένης ή μη μειοψηφίας, που έχει αντίρρηση στην απόφαση της Διοίκησης να χορηγήσει άδεια.

Πιστεύουμε ότι από τη στιγμή που το κράτος θεωρεί σωστό να γίνει κάποια επένδυση, θα πρέπει να τη στηρίζει και όχι στην ουσία να ισχύει η λογική «εμείς δώσαμε την άδεια, βρέστετα τώρα εσείς με την τοπική κοινωνία».

3β. Νομικό πλαίσιο ειδικά για την εκμετάλλευση των λατομικών ορυκτών.

Δυστυχώς αυτό το θέμα ταλαιπωρεί τον κλάδο τουλάχιστον 7 χρόνια και όλοι οι αρμόδιοι υπουργοί μας υπόσχονταν την ανανέωση του νομικού πλαισίου που αφορά αδρανή, μάρμαρα και βιομηχανικά ορυκτά. Με αυτό θα λυθούν δεκάδες προβλήματα που έχουν ανακύψει και μένουν άλυτα όπως οι παρατάσεις αδειών και μισθώσεων των λειτουργούντων αδειοδοτημένων λατομείων, η αποτροπή παρανόμων εκμεταλλεύσεων, λατομεία για αδρανή ειδικού τύπου εκτός λατομικών ζωνών, προϋποθέσεις λειτουργίας λατομείων εντός περιοχών Natura, σύμφωνα και με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, λατομικές περιοχές και λειτουργία τους, άρση νομικού κωλύματος για την λειτουργία εντός των λατομείων αδρανών συναφών μονάδων, όπως σκυρόδεμα και ασφαλτόμειγμα, επίλυση προβλημάτων για την πληρέστερη αξιοποίηση παραπροϊόντων εξόρυξης μαρμάρων.

Ζητάμε να ξαναβγεί επιτέλους από το συρτάρι το σχέδιο νόμου που ταλαιπωρείται, αναθεωρούμενο κάθε τόσο, αλλά δυστυχώς ξαναμπάνει στο συρτάρι, και επιτέλους να δοθεί προς ψήφιση ο νέος νόμος ώστε να λυθεί μεγάλο μέρος από τα χρονίζοντα προβλήματα του κλάδου μαρμάρων, βιομηχανικών ορυκτών και αδρανών.

4. Εθνική Πολιτική και τοπικές κοινωνίες.

Η Ε.Π. προβλέπει τις εξής σημαντικότερες επι μέρους ενέργειες και πολιτικές:

α) Βασικό στοιχείο της εφαρμογής της μεταλλευτικής πολιτικής η προώθηση του διαλόγου και η εδραίωση εμπιστοσύνης μεταξύ Πολιτείας, βιομηχανίας και κοινωνικών εταίρων (τοπική κοινωνία, ΜΚΟ, καταναλωτές, εργαζόμενοι, κλπ)

β) Ανάλυση ενημερωτικής εκστρατείας με σκοπό την ευαισθητοποίηση του κοινού και την αντιστροφή του αρνητικού κλίματος που έχει διαμορφωθεί στην κοινωνία απέναντι στον εξορυκτικό κλάδο.

γ) Αντισταθμιστικά οφέλη για ΟΤΑ

Αντί όλων των προηγούμενων και εντελώς αποσπασματικά, η μόνη ενέργεια που έγινε από την πολιτεία είναι η αύξηση των ανωτάτων ορίων των μισθωμάτων των δημόσιων μεταλλείων κατά 100% και η μεταβίβαση του 20% των μισθωμάτων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση καθώς και η δυνατότητα επιβολής ειδικών τελών στις ιδιωτικές μεταλλευτικές παραχωρήσεις. Οι ενέργειες έγιναν βιαστικά «εν μια νυκτί» χωρίς καμία διαβούλευση με τον φορέα που εκπροσωπεί τις μεταλλευτικές επιχειρήσεις, τον ΣΜΕ. Το αποτέλεσμα είναι να αυξηθούν τα ανώτατα μισθώματα των δημοσίων μεταλλείων κατά 100%. Το ερώτημά μας εδώ είναι, ποιος δημόσιος υπάλληλος ή ποια επιτροπή δημοσίων υπαλλήλων που θα ορισθεί να διαπραγματευθεί με μεταλλευτική επιχείρηση θα τολμήσει να μην επιβάλλει το ανώτατο μίσθωμα, και μάλιστα στη σημερινή εποχή και να βάλει έστω και 0,1% λιγότερο από το ανώτατο χωρίς να κατηγορηθεί.

Και αυτό το λέω γιατί υπάρχουν πολλές μεταλλευτικές επιχειρήσεις που δουλεύουν οριακής εκμεταλλευσιμότητας κοιτάσματα, που ένας διπλασιασμός των υπαρχόντων μισθωμάτων μπορεί να οδηγήσει σε μη εκμεταλλευσιμότητα του κοιτάσματος και ότι αυτή συνεπάγεται.

Καλό λοιπόν είναι αυτοί που λένε και γράφουν ότι οι μεταλλευτικές εταιρείες δεν θέλουν μισθώματα και τέλη, να ασχοληθούν λίγο και με το θέμα, της βιωσιμότητας των ελληνικών μεταλλευτικών επιχειρήσεων αν θέλουν να είναι αντικειμενικοί.

Σε ότι αφορά τα τέλη επί ιδιωτικών μεταλλευτικών παραχωρήσεων ήδη το υπουργείο έχει ορίσει επιτροπή η οποία θα ακούσει και τις απόψεις μας. Απαραίτητο είναι όμως, η επιτροπή αυτή να ασχοληθεί και με το θέμα των ανώτατων μισθωμάτων των δημοσίων μεταλλείων για την εύρεση και χρήση αντικειμενικών κριτηρίων στον καθορισμό του μισθώματος των μισθωμένων ήδη δημόσιων μεταλλείων που δεν μπορεί, ούτε πρέπει να είναι οριζοντίως όλα στο μέγιστο, ανεξάρτητα αν βγάζουν Άργυρο, Χρυσό, Σίδηρο, Βωξίτη ή Νικέλιο κλπ και ανεξάρτητα των συνθηκών εκμετάλλευσης. Έτσι η πρόταση της επιτροπής θα αντιμετωπίσει σφαιρικά και όχι αποσπασματικά την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας, αφού οι ίδιες μεταλλευτικές επιχειρήσεις έχουν και δημόσια και ιδιωτικά μεταλλεία.

Επανερχόμενοι στο θέμα της προώθησης του διαλόγου με τις τοπικές κοινωνίες, πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνουν προσπάθειες για να αντιστραφεί το αρνητικό κλίμα σε ότι αφορά τους ορυκτούς πόρους μας.

Ζητούμε από την πολιτεία να αρχίσει έναν ειλικρινή και εποικοδομητικό διάλογο με την κοινωνία για το θέμα των ορυκτών πόρων και την συμβολή τους στην πρόοδο της χώρας μας με σεβασμό στην βιώσιμη ανάπτυξη και το περιβάλλον.

Δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι η ανατροπή του αρνητικού κλίματος μπορεί να γίνει απλά και μόνο με αύξηση μισθωμάτων και τελών των μεταλλείων όπως φαίνεται να πιστεύει η πολιτεία μας.

Δεν πρέπει να συνεχισθεί το φαινόμενο, η πολιτεία να δίνει στον ιδιώτη την άδεια εκμετάλλευσης, μετά από πολλά χρόνια πολύπλοκων γραφειοκρατικών διαδικασιών, και μετά να τον αφήνει στο έλεος των οργανωμένων ή μη μειοψηφιών. Των μειοψηφιών που ζητούν, για λόγους που μόνο αυτοί ξέρουν, την εξαφάνιση κάθε δραστηριότητας που σχετίζεται με την εξόρυξη και αξιοποίηση των ορυκτών πόρων της χώρας.

Μ' αυτά και μ' αυτά, η Ελλάδα κατετάγη ένατη από το τέλος στην ελκυστικότητα επενδυτών, στον μεταλλευτικό τομέα παγκοσμίως, μοναδική ευρωπαϊκή χώρα τόσο χαμηλά, (μελέτη Ινστιτούτου Fraser), πράγμα που δεν περιποιεί τιμή ούτε για την πολιτεία μας ούτε για το κλάδο μας κατέληξε ο πρόεδρος του ΣΜΕ.

Παράκληση για τη δημοσίευση η τη μετάδοση